

ချစ်ပေါက်ကွဲသံစဉ်

ကျွန်တော်ရောက်ရှိနေသော နေအိမ်မှာ ရန်ကုန်မြို့ရှိ . . အတွင်းဖြစ်ကာ ဒုစရိုက်လုပ်ငန်းဖြင့် အသက်မွေးသော ဆရာကြီးအမည်ခံ ဦးတိုး ဆိုသောလူကြီး ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဆက်သွယ်သိခြင်းလည်း ထူးဆန်းလှသည်တော့ မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော်က လူသတ်မှုဖြင့် ထောင်တွင်းကို ရောက်စဉ်က ဦးတိုးနှင့်သိကျွမ်းခဲ့ရပြီး သူ့ကို ထောင်အကျဉ်းသားတစ်ဦးက ရိုက်နှက်ရန်ကြံစည်ကာ ကျွန်တော်က ဝင်ရောက် ကယ်လိုက်သောကြောင့် ဦးတိုးမှာ အသက်ချမ်းသာရာ ရသွားပြီးနောက် ခင်မင် ရင်းနှီးခြင်း ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်က ဦးတိုး၏အမှုမှာ မကောင်းသောမိန်းမများနှင့် စီးပွား ရှာဖွေလုပ်ကိုင် ဖာထောင်စားမှုအတွက် ထောင် ၁ နှစ်ခွဲ ကျလာရာမှ ကျွန်တော်နှင့် ခင်ပြီး ထောင်ထဲတွင် တွေ့ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့နောက်တွင် ကျွန်တော်သည် ထောင်ထဲတွင် နှစ်ရှည်လများ မခံစားရပဲ ဂျပန်ခေတ်မှ ဖြစ်ခဲ့ရသော အမှုဖြစ်၍ ဦးတိုးထက်အရင် ဒီအမှုမှ လွတ်မြောက်ခဲ့ရ ပါသည်။

ကျွန်တော်ဘာကြောင့် လူသတ်ခဲ့ရသလဲဆိုတာကို ရှေ့အခန်းတွင် ဖော်ပြ ပါမည်။ ကျွန်တော်အစက လူတစ်ယောက်အဖြစ် လူသားတို့ စောင့်အပ်သော ကျင့်ဝတ် သိက္ခာကို ဆောင့်စည်းလင့်ကစား ကျွန်တော်ကို ဖောက်ပြန်အောင် ပြန်လုပ်ခဲ့သူမှာ မိန်းမသားပင် ဖြစ်၏။ အမှန်ကတော့ ကျွန်တော်သည် လူကောင်းတစ်ဦး မဟုတ်ပါ။

လူကောင်းတစ်ယောက်အဖြစ်က လူဆိုးတစ်ဦးအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ခြင်း အခြေအနေကို ပေးလိုက်သူမှာ မသတ္တဝါခေါ် မတဏှာတို့ကြောင့် ဖြစ်လေသည်။ ကျွန်တော်ဘယ်အထိများ အာရုံဝင်စားနေမှန်း မသိပါ။ ဦးတိုးက ကျွန်တော်အနီး ကပ်ကာ. .

“ဟဲ. . စိုးလေး မင်းလုပ်ရမဲ့တာဝန်က ဟောဒီအခန်းထဲက ငနဲမပဲ. . ခေါင်းမာ နေသေးတယ်ဆိုပါတော့ကွာ. . ဟဲဟဲ ကြည့်လုပ် စမ်းပါအုံး”

ဦးတိုး အခန်းအတွင်းကို ကြည့်လိုက်သောအခါ အသက် ၁၈ နှစ်ခန့် ရှိမည်ထင် ရသော မိန်းမပျိုတစ်ဦး ငိုကြွေးလျှက်ရှိသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်ဟာ ခပ်စောစောကလို မဟုတ်တော့ပဲ ခေါင်းကဆံပင်ကို ကျကျနန ဖီးကာ အဝတ်အစားများ သပ်သပ်ရပ်ရပ်ဝတ်ဆင်၍ ကောင်မလေးရှိသည့် အခန်းထဲကို ဝင်သွားပါသည်။ ကောင်မလေးဆိုသော်လည်း အပျိုကြီးဖားဖား တင်ကားရင်သား များက နှလုံးကိုတစ်ပြုံးပြုံးထလာအောင် စွင့်ကားဖွင့်ကားလျက် တွေ့ရပါသည်။

ကွဲကနဲမည်သံကြောင့် တစ်ဘက်သို့ ဒူးခေါင်းကလေး နှစ်လုံးထောင်ကာ မျက်လုံးကလေးမှူး၍ ခေါင်းကလေးမှာ ဒူးခေါင်းထိပ်ပေါ်ငိုက်ကြရင်း မျက်ရည်များ ပါးပေါ်သို့ တလှိုင့်လှိုင့်စီးဆင်းကျနေပြီး အလှူမယ်ကလေးက ဆက်ကနဲ ခေါင်းထောင် ကြည့်လိုက်သည်ကို တွေ့ရပါသည်။

သူကလေးမှာ ကျွန်တော့ကို မြင်သောအခါတွင် ရုတ်တရက် ခေါင်းထောင် ကြည့်ပြီး အံ့အားသင့်နေပုံလည်းရပြီး၊ ကျွန်တော်က ပြုံးချိုသော မျက်နှာကို အစွမ်းကုန် ဟန်ဆောင် ထားကာ. .

“နာမည်လေးက ဘယ်လိုခေါ်သလဲ အစ်ကို ပဲခူးကပဲ. . ဒီကအစ်မကြီးက အစ်ကိုကို မိန်းမပေးစားမယ်ဆိုပြီး ခေါ်လာတာပဲ. . သူက မင်းကို သနားပြီး မင်းကို ခေါ်လာတဲ့ လူတွေကျေနပ်အောင် နေပေးပါဆိုလို့ ပေးခဲ့ရတာပဲ. . ဒီတော့ မင်းဘာမှ မပူနဲ့ဟုတ်လား. . မင်းကို ငါတတ်နိုင်သလောက် ကယ်တင်ပါမယ်ကွာ”

ကျွန်တော်က ထိုကဲ့သို့ ညင်ညင်သာသာ ပြောလိုက်သောကြောင့် သူကလေး မှာ အတော်ယုံစားသွားဟန်ရှိပြီး ပြုံးကနဲ ကျွန်တော့ခြေသလုံးကို ဖက်၍ တစ်ရှိုက်ရှိုက်

ငိုပါတော့သည်။

“အကိုကြီးရယ် ကယ်ပါ. . ကျမကို မတရား ဒီလူတွေခေါ်လာပြီ၊ မတရားကျင့်
ဘို့ ကြီးစားတယ် အစ်ကိုကြီးရယ်. . အကိုကြီးကယ်ပါနော်. . အကိုကြီးကို အားကိုး
ပါရစေရှင်”

“တိုးတိုး. . တိုးတိုး. . မင်းမှာလဲ ဒဏ်ရာတွေနဲ့ပါလား”

“ဟုတ်ပါတယ် အကိုကြီးရယ်. . မတရားကျင့်ဖို့ ကြီးစားတာ မရတာနဲ့ ကျမကို
အမျိုးမျိုး နှိပ်စက်တယ်. . ကျမ သေပါစေ မခံဘူး”

“အစ်ကိုကလည်း ဒီလိုသတ္တိမျိုးမှ ကြိုက်ကာ ဒါပေမဲ့ ညီမလေးနဲ့ အကိုကြီး
တကယ်ချစ်ကြိုက်သွားကြောင်းကို သူတို့မြင်အောင်ပြမှဖြစ်မယ် သူတို့က တစေ့
တစောင်းချောင်းကြည့်နေတာ. . ဒါမှလဲ ညီမလေးကို ကယ်နိုင်မှာ”

“ဟင်. . ” သူကလေးမှာ အတော်ပင်ရှက်သွားဟန်ဖြင့် ခေါင်းငုံ့ပစ်လိုက်ပါ
သည်။ သူကလေး၏ ရင်မှာ နိမ့်တုံမြင့်တုံ ဖြစ်နေပါသည်။

“နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

“မူမူ လို့ အတိုကောက် ခေါ်ပါတယ်” “နာမည်အရှည်ကတော့ လေးမူ
လို့ခေါ်ပါတယ်”

“အကိုကြီးကတော့ မူမူကို မြင်မြင်ခြင်းပဲ ချစ်နေပြီ၊ အကိုကြီး မူမူကို ငွေနဲ့ပေါက်
ပြီး ကယ်မယ်နော်။”

ကျွန်တော်သည် မူမူ၏လက်ကလေးတဖက်ကို ဆွဲကာပြောလိုက်သည်။ မူမူမှာ
ကျွန်တော်၏ယဉ်ကျေးဖွယ် ပြုမူချက်ကလေးကို လက်ခံလာပြီမို့ ညိမ်ညိမ်ကလေးပဲ
ရှိနေပါသည်။

“ဇာတိကရော ဘယ်ကလဲ”

“ပဲခူးကပါ အစ်ကို”

“အော်ဟုတ်လား ဒါဖြင့် အစ်ကိုတို့ နယ်က ပါပဲလား”

မူမူမှာ မျက်လုံးကလေး အရောင်လက်လာ ခဲ့ပေသည်။ ကျွန်တော်သည် မူမူကို စကားများပြောရင်း သူကလေးပခုံးပေါ်သို့ လက်တင်လိုက်ပြီးနောက်တွင် သူ့ကိုယ်လုံး လေးကို ရင်ခွင်အတွင်း ဆွဲယူလျက် မူမူ၏ပါးမို့မို့ကလေးကို မွှေးပေးလိုက်သည်။ ထို့နောက်တွင် မူမူ၏ နှုတ်ခမ်းကလေးကို စုပ်သည့်တိုင်အောင်ပင် မူမူမှာ ငြိမ်သက် လျက်ရှိသည်။

ကျွန်တော်သည် မူမူကို ခုတင်ပေါ်ဆွဲချလိုက်ပြီး မူမူ၏ ရင်ကလေးပေါ်သို့ ကျွန်တော်၏ရင်ဘတ်ကျယ်ကြီးဖြင့် ဖိကပ်ထားပါသည်။ ထိုအခါတွင် မူမူမှာ မျက်ရည် တစ်မိမ့်စိမ့် ကျဆင်းလာသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်တော်ကတော့ ကိုယ်ကိစ္စ အောင်မြင်ရေးကို အဓိကဆောင်ရွက်ရမည် ဖြစ်ပါသည်။

“မူမူကို သနားပါ အကိုရယ်”

“သနားတာမှ အကိုယ့်ရဲ့ အသဲနှလုံးတွေ ကြွေတဲ့အထိ သနားတာပေါ့ မူမူရယ် . . ဘာကြောင့် ငိုချင်ရတာလဲဟင် . . အကိုနဲ့ တွေ့မှပဲ ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေစမ်းပါ အချစ် လေးရယ်”

ကျွန်တော်သည် မူမူ၏နှုတ်ခမ်းတွေကို တအားကုန်ငုံ၍ စုပ်ယူထားသော မူမူ၏ရမ္မက်ဟုန် ပြင်းထန်လာစေရန်အတွက် သူလေး၏ ကာမခလုပ်များရှိရာသို့ တစ်ခုပြီးတစ်ခု နိုးကြွလာစေရန်အတွက် ပထမဆုံးရင်သား မို့မို့လေးထိပ်မှ နို့သီး ခေါင်းလေးကို တရွရွ ပွတ်ချေနေမိပါသည်။

ထိုသို့ ပွတ်ချေနိုင်အောင်လဲ အင်္ကျီ ကျယ်သီးကလေးကို တစ်လုံးချင်း ဖြုတ်ပြီး အတွင်းခံဘော်လီအင်္ကျီကိုပါ ခဲခဲယဉ်းယဉ်း ဖြုတ်လိုက်ရခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်၏ ဒူးခေါင်းကြီး တစ်ဖက်က သူမ၏ ဖွံ့ဖြိုးသွယ်လှသော ပေါင်တံကြီးပေါ်သို့ ချိတ်လိုက် ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ အပြုအမူများမှာ ကြမ်းကြမ်းတမ်းတမ်းကြီး မဟုတ်ပဲ သူမ၏ အလိုဆန္ဒကို လိုက်လျောရင်း ကိုယ်လိုချင်သောဆန္ဒခရီးကို လွယ်လွယ်နှင့်ရောက်လာ စေရန်အတွက် ဖန်တီးယူသောနည်းပင် ဖြစ်၏။

ထိုသို့ ရင်သား ဖြိုးဖြိုးကလေးကမှတစ်ဆင့် ကျွန်တော်လက်တွေ့မှာ အပြေး ကလေး အောက်ဖက်သို့ ဆင်းသွားကာ သူမ၏ဝမ်းပြင်သားကလေးကို ခပ်ဖွဖွ လေး ပွတ်သပ်ပေးနေမိ၏။

ဒါတင်မကသေး သူမ၏ဝမ်းပြင်သားလေးတွေမှာ တရွေ့ရွေ့အောက်သို့ ဆင်း ကာ ဆီးခုံမောက်မောက်ကလေးကို မနားတမ်းထိုးဆွနေမိပြန်ကာ သူမ၏ထမီ ကလေးအား လက်ညှိုးနှင့် လက်မညှပ်ကာ ဖြတ်ကနဲဆွဲ၍ ချွတ်လိုက်သည်အထိ ဖြစ်ပါ၏။

စိမ်းမြမြကလေးအဖြစ် တွေ့နေရသော ပေါင်တန်ကလေးမှ မို့မို့ခုံးခုံး တောင်ကုန်းလေးသဖွယ် စောက်ဖုတ်ကလေးသည် ကျွန်တော်လက်များရောက် သွားသောအခါတွင် ခပ်စောစောကထက် အရည်ပျော်လာရတော့သည့်အလား အထက်သွားနှင့် အောက်နှုတ်ခမ်းလေးများကို တအားကိုက်ထားတော့ပြီး ရွေ့ရင် မို့မို့လေးမှာလည်း နိမ့်ချို မြင့်ချိုနှင့် လှိုင်းထသလို ပို၍မောက်လာ ပါတော့သည်။

ကျွန်တော်သည် ဘယ်လိုမှ ဆိုင်းမနေတော့ဘဲ သူမ၏ဗဟိုချက် ရွှေချက်ပန်း အပွင့်အဖူးအငုံ စောက်ဖုတ်လေးမှ လက်တစ်ဆစ်နီးပါး မရှိတတ်သေးသော အချွန် အတက်စောက်စေ့လေးကို တရွေ့ရွေ့ပွတ်ပေးလိုက်သောအခါမတော့ တဟင်းဟင်း

နှင့်ပင် အံကလေးကြိတ်ရာက ပွင့်ထွက်လာပါတော့သည်။

ထိုအခါမှာတော့ ကျွန်တော်လီးကြီးမှာ လျှပ်စစ်လိုက်သည့်အလား လှုပ်ရှားလာရတော့လျက် ပြုံးကနဲ မူမူ၏ ကိုယ်ပေါ်သို့ တကိုယ်လုံးမှောက်ချလိုက်ရာက စွင့်စွင့်ကားကား တင်ပါးများပေါ်လာသည်အထိ ဆွဲမြောက်မိပါ၏။ မူမူမှ မျက်လုံးတွေကို စုံမိတ်ကာ ကျွန်တော်ပြုသမျှ နုတော့မည့်အသွင်က ထင်းထင်းကြီးပေါ်နေပြီး သူမ၏ပေါင်ကြီးနှစ်လုံးကို ပြုံးကနဲ ဆွဲမြောက်လျက် ကျွန်တော်၏ပေါင်နှစ်လုံးကြားတွင် ဆွဲချထားရာတွင်မူ စွင့်စွင့်ကားကားဖွံ့ထွားညက်ညာလှသော တင်ပါးများမှာ စူထွက်လျက်လာရာက ကျွန်တော်ကလည်း အလိုက်သင့် အလျားသင့် ကိုယ်ကို ကုန်းရာက ပုခုံးကလေးကိုဆွဲကာ အာသာစမ်းစမ်းကြမ်းတော့မည့်အသွင်မှာ တကယ်တွေးကြည့်လျှင် ရင်တုံစရာကြီး ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ လီးကြီးမှာသူမ၏စောက်ဖုတ်ကလေးနှင့် ထိတွေ့သည့်တိုင် အောင် အပေါ်ယံအထက်လွှာတွင် ကလိပေးလေရာ မူမူ၏ တင်ပါးကြီးများက အားမလိုအားမရ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်လာရပြီး . . ။

အကို့ . . ဟုပင် အသံကလေး တိုးညှင်းစွာနှင့် အံကလေးတင်းကာ ထွက်ပေါ်လာတော့သည်။ ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်ကလည်း သူမ၏ နှုတ်ခမ်းအစုံကို ငုံ့ထားမိသည့်တိုင်အောင် လက်များကို တရွရွလေး ရွှေရင်သားပေါ်ဝယ် ကြွားကြွားဝင့်ဝင့်ကလေးကစားနေမိပါသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ကျွန်တော်သည် မူမူ၏အမြင့်ဆုံးသော အပူချိန်ဒီဂရီတွင် ရှိနေပြီမို့ သူမ၏ပါးမို့မို့ကလေးနှင့် လည်တိုင်ကြော့ကြော့ကလေးကို သွားဖြစ် မနာမကျင်ကိုက်လိုက်ရာ လုပ်ငန်းကို ပထမဆုံးခရီးစဉ်အဖြစ် ခပ်ယဉ်ယဉ်ကလေး စလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်က လီးကို စောက်ဖုတ်အတွင် တွေ့ပြီး ရှေ့ငုံကာ သူမ၏နို့ကိုဖို့ပေးလိုက်ပါသည်။ တဖန်ပေါင်ကို ကားစေပြီး လက်တဖက်က သူမ၏ စောက်ဖုတ်အကွဲ

လေးကို ခပ်ဖိဖိလေး လီးတံကို ဆောင့်ထိုးလိုက်ပါသည်။ နှုတ်ခမ်းလွှာကဲ့သို့ ထွက်နေသော စောက်ဖုတ်အတွင်းသို့ လီးတံသည် ဝင်သွားပါသည်။ နောက်ထပ်ပြန်ထုတ်လိုက်ပြီး လီးကိုထိန်းကာ ပြန်သွင်းလိုက်ပါသည်။ ဖြည်းညှင်းယုယစွာ လီးအနုတ်အသွင်းလုပ်ပေးရတာ မအီမသာဖြင့် မူမူမှာ မနာကျင်ဘဲ အရသာတွေ့ဟန်တူတော့၏။

စောက်စေ့နီရဲလေးကိုလည်း ကျွန်တော်လက်က ပွတ်ဆွဲရင်း အသွင်းအနုတ်လုပ်ရာ မူမူမှာ တဏှာဇောကြွလာသည်ထက် ကြွလာတော့သည်။ အရေတွေမှာလည်း စိုသည်ထက် စိုလာတော့သည် လီးသည်အရည်များဖြင့်ချွဲပြီး အဝင်အထွက်လွယ်လာတော့၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော့်လက်နှစ်ဖက်က ခါးကို ဆွဲဖက်ပြီး ခပ်ကြမ်းကြမ်းလေး ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ . .

“အို. . အကိုရယ်. . ကျွတ်ကျွတ်ကျွတ်”

လီးအဆုံးဝင်သွားတာမို့ သူမအောင့်သွားသည်။

လီးအရင်းနှင့်မို့အိနေသော စောက်ဖုတ်ကြီးမှာ ဖတ်ကနဲဆုံမိပါသည်။ အနည်းငယ်နာသဖြင့် ဖင်ဆုံကားကြီးကို လျှောကနဲ ပြန်ထုတ်လိုက်ပြီး ဆက်ကနဲ ဆက်ကနဲ ပြန်ဆောင့်သွင်းလိုက်ရာ သူမကလည်း ပေါင်တံဖြူဖြူကို အားပြုပြီး တင်ပါးကို ခပ်ကော့ကော့မြောက်ပေးရာ နှစ်ယောက်စလုံး၏ နှုတ်ခမ်းများပူးကပ် စုပ်စမ်းယင်း ကာမအရသာများဖြင့် စိတ်ငြိမ်နေကြပါသည်။ လုံးကြပ်မို့မောက်သော သူမရင်သားနှစ်မွှာမှာ ကျွန်တော့်လက်ထဲတွင် တဖျဉ်းဖျဉ်း တဟင်းဟင်း ဆုတ်နှယ်ခံရသလို ဖင်အိအိ ထွားထွား မို့မို့မှာလည်း ကျွန်တော်၏ကြီးမားသော ပေါင်တံနှစ်ဖက်အောက်မှာ တလူးလူး တလိမ့်လိမ့်နှင့် ညှပ်မိနေတော့သည်။

ကာမဇောထန်လာသော မူမူကလည်း သူမ၏ တင်ပါးကို ခပ်ကြမ်းကြမ်း ကော့မြောက်ပေးကာ ကျွန်တော့်တကိုယ်လုံးကို သိုင်းဖက်ရင်းက တဏှာရေယာဉ်ကြောမှာ

မြောနေပါသည်။

ကျွန်တော်ကလည်း မိမိ၏ပေါင်တန်ကို အားယူ၍ ခပ်ကြမ်းကြမ်း ခပ်သွက်သွက် ဆောင့်ချလေရာ၊ လီးတံကလည်း သူမစောက်ဖုတ်သာမက စောက်စေ့ နီရဲရဲကိုပါ ခပ်ဖိဖိဆွသွားလေရာ မူမူမှာ အကြောတွေ တဆတ်ဆတ်တုံကာ ကာမအရသာထူးကို ခံစားရင်း အဆောင့်ရော အမှောက်ရော ထိချက်ကျကျ လုပ်လေတော့ရာ နှစ်ယောက် သား တဏှာဇောကြွလေလေ တဖတ်ဖတ်သံ ညံလာလေ ကောင်းလာ၏။ အားမလို အားမရဟန်ဖြင့် သူမက ကော့ပေးပြီး ဝင်လာသော လီးဆောင့်ချက်ကို အားရပါးရ တင်ပါးကို မြောက်ပေးတော့သည်။

လီးတစ်ချောင်းလုံးမှာလဲ တင်းကြပ်သော်လည်း နူးညံ့အိစက်သော စောက်ဖုတ် အတွင်း ပြတ်ကနဲ ဆောင့်ဆောင့်ဝင်လာသည်။

နှစ်ယောက်စလုံး ကာမဖီလင်များ တက်လာကြသည်အလျောက် သူမသည် ကျွန်တော်၏လည်ပင်းကို အားပါးတရ ဖက်သိုင်းကာ ခါးရောတင်ပါးကို အချက်ကျကျ ကော့ပေး၏။

နှစ်ယောက်စလုံး မျက်လုံးမဖွင့်နိုင်အောင် ထူးကဲသော အရသာခံစားရကာ ကျွန်တော့်နှုတ်ခမ်းလွှာများက သူမ၏နှို့အုံကိုရွှေ့ စို့ပေးပါသည်။

လျှာဖျားနှုတ်ကလေး နို့အုံရှိနှို့သီးကလေးကို တယုတယ ထိုးဆွပေးလိုက်ရာ မူမူမှာ ကာမဖီလင်များ တက်လာချိန်တွင် ကျွန်တော့၏လီးကြီးမှာ ပိုပြီးတုတ်လာလေ သည်။ အကြောများ တဆတ်ဆတ်လှုပ်ခါ အထူးခြားဆုံးအရသာများ ရရှိရန် နီးလာ ပါသည်။

မူမူက အိအိထွားထွား တင်ပါးများက အညိမ်မနေလှုပ်ရှားနေပြီး စောက်ဖုတ် ထဲက ရေကြည်တွေလည်း စိုနေပြီမို့ အချက်များများ ဆောင့်ရပေမဲ့ ကျွန်တော် မောဟန်

မပြဘူး။

လီးတစ်ခုလုံး အရည်တွေ ခွဲကျိကျိနဲ့မို့ ဆောင့်ရနုတ်ရ မြန်လှသည်။ တင်ပါး ထွားခြင်း ပေါင်တံအိထွားခြင်းကြောင့် သူမမှာ အလိုးခံနိုင်ခြင်း ဖြစ်သည်။

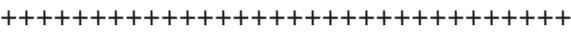
မဟုတ်ယင် မလွယ်ပါ။ တပြတ်ပြတ်ဆောင့်လိုးလိုက်တိုင်း သူမခမျာ အင့်ခနဲ့ ငြိမ်သွားပါသည်။ မူမူခမျာ ဖင်တစ်ခုလုံးကို အားရပါးရ မြောက်ပေးရုံသာမက ပေါင်ကို လိုက်ကားလိုက် နုတ်ခမ်းချင်းတွေစုပ်ပေးလိုက်နှင့် မနားရရှာပေ။

လီးချောင်းတစ်ခုလုံးကလည်း စောက်ခေါင်းကျဉ်းကျဉ်းလေးထဲမှာ မဆန့်မပြဲ ပြုတ်တူနှင့် ညှပ်ထားသလို သွေးကြောတွေက တဆတ်ဆတ်လှုပ်နေတာက ကျွန်တော်။

ကြည့်ပါ ကျွန်တော်ရော သူမပါ ပန်းတိုင်ရောက်တော့မှာမို့ အားရပါးရဆောင့် နေကြပါသည်။ စောက်ဖုတ်တစ်ခုလုံး ဖျင်းကနဲ ဖျင်းကနဲဖြစ်လာကာ ပေါင်တွင်းကြော တွေလည်း တဖြတ်ဖြတ်နှင့် ရမ္မက်ဇောလျော့ကျလာပါသည်။

ကျွန်တော့မှာလည်း လီးတန်ကြီးတစ်ခုလုံး တဆတ်ဆတ်လှုပ်လာရင်းက ကျဉ်ကနဲ ကျဉ်ကနဲ စိမ့်တက်လာချိန်မှာ သူမက စောက်ဖုတ်နှုတ်ခမ်းသားတွေနဲ့ လီးကို ညှစ်ဆွဲလိုက်ပါသည်။ သူမ၏ပေါင်ထွားထွား တင်ပါးဆုံကြီးခွက်ဝင်သွားပြီး ကာမအရေ တွေဟာ စောက်ပတ်ထဲမှာ စိုကနဲ ဖြစ်သွားပြီး တစ်ချိပြီးသွားပါသည်။

ကျွန်တော့ရဲ့သုတ်ရည်တွေကလည်း အားရပါးရ ထွက်တာမို့ စောက်ခေါင်း ထဲမှာ သုတ်ရည်ချင်းဆုံမိပြီမို့ သူမရော ကျွန်တော်ပါ မလှုပ်မယှက်နှင့် တစ်ယောက်နှင့် တယောက် အားပါးတရဖက်ကာ စည်းစိမ်ယူယင်း ငြိမ်ကျသွားပါတော့သည်။



ကျုပ်ဘဝ ဖြစ်စဉ်

ကျွန်တော်သည် ကောင်းကင်ပြင်ကို ကြည့်လိုက်သောအခါ မိုးသားများ တလိုမ့် လိုမ့်တက်လာပြီး မကြာမီ မိုးများက ဝုန်းဝုန်းတပြန်းပြန်းရွာချတော့မည်မို့ နွားများကို ခပ်သွက်သွက် မောင်းယင်းက လယ်တကွက်၏ တဝက်လောက်သာသာရှိသော လယ်ကွက်ကလေးကို ခပ်သွက်သွက်ကလေး နွားများကို ကြိမ်တို့ကာ ထယ်ချောင်းကို ဖြောင့်ဖြောင့်ပေးကာ ခွဲလျက်ရှိပါသည်။

ကျွန်တော် မျှော်လင့်နေသည်မှာ အခုမလာသေးပါ ဝမ်းထဲမှာလည်း တကြုတ် ကြုတ်နှင့် ဆာလောင်လျက်ရှိပါသည်။ နံနက်စောစောက ယူဆောင်လာသော ရေနွေး ကြမ်းတစ်အိုးမှာလည်း ကုန်လုနီးနီး ဖြစ်နေပါသည်။ အမှန်ကတော့ ထိုအချိန်ဆိုပါမူ အစားအသောက်တစ်ခုခုတော့ လာရောက်ပို့စမြဲပင် ဖြစ်ပါသည်။

အမှန်စင်စစ်ကတော့ ကျွန်တော်မှာ လယ်သမား သားသမီးတစ်ဦး ဖြစ်လင့် ကစား လယ်ထဲတွင် ရန်ဖန်ရန်ခါလောက်သာ ဆင်းခဲ့ရပြီး မြို့ပေါ်တွင် ကျောင်းနေခဲ့ ရာ(၈)တန်းမျှအောင်ပြီး ကျောင်းထွက်လျက် အိမ်သို့ ပြန်ခဲ့ရပါသည်။

ကျွန်တော်ဇနီးဖြစ်သူ အစောနှင့်တွေ့ဆုံခြင်းမှာ အတော်ကလေး ထူးသည့် တော့ မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော်မြို့တက်သွားလေတိုင်း အစောတို့ရွာကလေးကို ခဏတဖြုတ် လောက်တော့ မောပန်းဖြေရသည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုကဲ့သို့ အပန်းဖြေချင်စဖွယ်ဖြစ် ရခြင်းမှာလည်း အစောတို့ ရွာဦးထိပ်တွင် ထန်းတောအုပ်ကြီး ရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ထိုထန်းတောအုပ်ကလေးတွင် ကျွန်တော်နှင့်အစော ဖူးစာဆုံခဲ့ရခြင်းဖြစ်၏။ တနေ့တွင် ဈေးဝယ်ပြီးအပြန် ထန်းရည်အမူးလွန်ကာ အပြန်ခက်နေချိန်ဝယ် လှည်းမောင်းလာသည့် အစောက ကျွန်တော်ကို သနားညာတာစွာဖြင့် တင်ဆောင်ခဲ့

ပါသည်။ အစော၏ရွာနှင့် ကျွန်တော်တို့ရွာမှာ တခေါ်သာသာဝေးသည်မို့ ဘာမျှမကူညီ နိုင်စရာမရှိပါပေ။

ကျွန်တော်မှာ ပထမတော့ သတိမရလှပါ သတိရ၍ ကြည့်သောအခါ လှည်းကောက်ရိုးပေါ်တွင် ခွေခွေကလေးပါလာသော ကျွန်တော်အဖြစ်ကို သတိရလာ ပြီး သရက်ထည်ထမီ မိန်းမသားတစ်ဦး၏ တင်ပါးကြီးနှင့်ကျွန်တော်၏ မျက်နှာများက ဂဟေဆက်သလို လှည်းဆောင့်တိုင်း ထိတွေ့နေပါသည်။

မျက်နှာကို မမြင်သေးလင့်ကစား သူကလေး၏ ပြည့်ဖြိုးဖြူဖွေးတင်းတင်း ယင်းယင်း တင်ပါးကြီးတွေကို လက်နှင့်ဖျစ်မကြည့်ရသေးလင့်ကစား အပျိုတစ်ဦးဆို တာကတော့ သေချာသလောက် ကျွန်တော်သိလိုက်ပါသည်။

ကျွန်တော်က လှည်းမောင်းနေသူကလေးကို မည်သူများဖြစ်မည်ဟု အသာ ကလေးကြည့်လိုက်သောအခါ ကျွန်တော်တို့ရွာနှင့် မနီးမဝေးမှ အစောဖြစ်နေပြီး ကျွန်တော်က တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ဝမ်းထဲတွင်ကြိတ်ကာ ဝမ်းအသာကြီးသာမိပါသည်။

အစောမှာ တစ်ခါကပ်ခါ ကျွန်တော့ဆီကို ခေါင်းကလေး သမင်လည်ပြန် ကြည့်ပြီး . .

“အင်း. . ခုထက်ထိ အမူးလည်းမပြေသေးဘူး. . လူကထန်းရည် တမြမြပေ မယ့် လူကတော့လူချောပဲ. . အဟိ” ဟုတယောက်ထဲ ပြောကာကြိတ်၍ ရယ်မောလိုက် ပါသေးသည်။

တစ်ဖန် ကျွန်တော် တကယ်ပင် အိပ်ပျော်သတိမရဖြစ်နေပြီဟု ထင်နေသဖြင့် ကျွန်တော်၏ နှာဖူးများကိုမသိမသာ စမ်းသပ် လိုက်ပြန်သေး၏။

ကျွန်တော်သည် သူ၏သဘောကို သိလိုသောကြောင့် အာ. အာအင်. . အင် နှင့် ညီးညူရာက တင်ပါးကြီးကို ခေါင်းနှင့်တိုးရင်း၊ ခါးကိုသိမ်းဖက်ထားလိုက်ရာ

ရုတ်တရက်ဆိုသော်. . “အို” ဟုအသံကလေးက ကြောက်ကြောက်လန့်လန့် ပွင့်ကန် ထွက်လာပါတော့၏။

သို့ပေမဲ့ သူကလေးမှာ အာမေဇိုတ်အသံကလေးနှင့်ယောင်ရမ်းလိုက်ပေမယ့် ရုန်းကန်ခြင်းမပြုပဲ ကျွန်တော်က သူ၏ခါးကို ရစ်ပတ်ထားသည့် လက်ကြီးကို မရဲတရဲနှင့် ကိုင်တွယ်လျက်ရှိပါသည်။

အစော၏ခါးနှင့်ပေါင်ရင်းကို ထိတွေ့နေရသဖြင့်လည်း အစောကတော့ မပြောတတ်။ ကျွန်တော်ကတော့ ချစ်ရမ္မက်တွေ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လာရ၏။

ရင်တစ်ခုလုံးမှာလည်း ရေငတ်သူပမာ ဖြစ်လာရသလို တစ်ကိုယ်လုံးတွင်လည်း ဓါတ်လိုက်ခံရသူပမာ တဒိန်းဒိန်းနှင့် ဖြစ်နေတော့၏။ အစောကိုယ်တိုင်လည်း ကျနော်လို ပင် ခံစားရလျက်ရှိကြောင်း မပြောပဲနှင့် သိသာလျက်ရှိပါသည်. .

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူမ၏ကိုယ်ကလေးမှာ တရွေ့ရွေ့ ကျနော်ဆီသို့ မှီကျလာသလို နတ်ပူးသည့်သဖွယ် တုန်တုန်လှုပ်လှုပ်ကလေး ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ချောင်းတံတားလေးကို ရောက်လာပြီး နွားများကို ရေတိုက် လိုက်ပါသည်. . ထိုနေရာမှာ တောတန်းကလေးဖြစ်သောကြောင့် လူလည်းပြတ်လှ ပါသည်. . ကျနော်သည် သူလေး၏ခါးကြီးကို တွက်ဖက်ထားရာ လက်များ ပြေလျော့သွားပြီး သူလေး၏ တုတ်တုတ်ဖြိုးဖြိုး ပေါင်တံကြီးများအပေါ် လက်ရောက်ကာ မသိမသာ ဆုတ်ကိုင်ထားမိ၏။

ကျနော်က ဆုတ်ကိုင်ထားယုံမက အသာအယာပွတ်သပ်နေသကဲ့သို့ ပေါင်ရင်း ကို တိုးဖိကာ ထားမိပါသည်။ ထိုသို့ကျနော်၏ အပြုအမူကြောင့်ပင် သူကလေး ကိုယ်တိုင်ပင် မနေနိုင် မထိုင်နိုင် ဖြစ်လာဟန်ရှိပါသည်. .

ကျနော်မှာ ကြာရှည်စွာ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ပဲ ချက်ချင်းပင် သူမဘက်လှည့်ကာ သူမ၏ခါးကလေးကို ရစ်ပတ်နေလိုက်မိပါသည်။

ထို့နောက်မတော့ ကျနော်ဟာ သူကလေး၏ ကိုယ်လုံးကလေးကို ဆွဲယူလိုက် ရာက။

“အစော့. . ကိုယ့်ကို ချစ်တယ်နော်. . ချစ်တယ် မဟုတ်လား. . ” ဟု အာလုတ်သံကြီးနှင့် ပြောယင်း ကမန်းကတန်း သူလေး၏ ပါးကလေးများကို ဘယ်ပြန် ညာပြန် မွှေးနေမိပါ၏. . ထိုအခါမှာတော့ သူကလေးမှာ မျက်လုံးကလေး အပင့်သား နှင့် ဘာမျှပြန်မပြောနိုင်တော့ပဲ။

“လွတ်ပါ. . လွတ်ပါ. . အကိုရယ်. . ”

“ဟဲဟဲ. . ဘာရမလဲ အစော့ရယ်. . အကိုက ခိုးနေတာကြာပြီ. . အခုမှ ရှက်မနေပါနဲ့. . အစော့ရာ. . ”

ကျနော်က လက်ရော နှုတ်ခမ်းရော ပြောင်းဆန်ကာ အလုပ်ရှုပ်ယင်းက သူလေး၏ကိုယ်လေးကို ခပ်သွက်သွက်ကလေး ပွေ့ချီလျက် ခြုံတောကြီးအတွင်း ပြေးဝင်ခဲ့မိပါတော့သည်။

xxxxx ပြီးပါပြီ xxxxx